

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

Hotărârea Nr. 406
din 08.06.2016

Dosar nr.: 29/2016

Petiția nr.: 262/20.01.2016

Petenți:.....

Reclamați: Ministerul Justiției, Curtea de Apel Timișoara, Guvernul României, Parlamentul României

Obiect: posibilă discriminare prin neacordarea sporului de doctorat obținut ulterior datei de 1 ianuarie 2010. În subsidiar, petenții reclama neaplicarea prevederilor OUG 83/2014 (completată de Legea nr. 71/2015)

I. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1

I.1.2.

I.1.3.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Ministerul Justiției, cu sediul în București, str. Apolodor, nr. 17, sector 5;

I.2.2. Curtea de Apel Timișoara, cu sediul în Timișoara, Str. Țepeș Vodă, nr. 2, Județul Timiș;

I.2.3. Guvernul României, cu sediul în București, Piața Victoriei, nr. 1, Sector 1, București;

I.2.4. Parlamentul României, cu sediul în București, str. Izvor 2-4, Sector 5, București.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenți sesizează o posibilă discriminare prin neacordarea sporului de doctorat obținut ulterior datei de 1 ianuarie 2010.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 262/08.02.2016 au fost citați petenții iar prin adresele nr. 623/08.02.2016 au fost citate părțile reclamate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 01.03.2016.

3.3. Părțile reclamate au formulat puncte de vedere cu privire la petiția formulată. Prin adresa nr. 1262/03.03.2016 a fost înregistrat punctul de vedere formulat de către Ministerul Justiției, prin adresa nr. 1374/08.03.2016 a fost formulat un punct de vedere de către Senatul României, prin adresa nr. 1218/01.03.2016 a fost înregistrat punctul de vedere formulat de către partea reclamată, Curtea de Apel Timișoara, prin adresa nr. 1223/01.03.2016 a fost înregistrat punctul de vedere formulat de către Secretariatul General al Guvernului.

3.4. Prin adresa nr. 1823/28.03.2016, petenții au formulat concluzii scrise

3.5. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petenților

4.1.1. Petenții sunt judecători la Curtea de Apel Timișoara. Prin petiția formulată petenții solicită să se constate existența discriminării în ceea ce privește persoana celor trei semnatari prin neacordarea sumei compensatorii prevăzută de art. 30 alin. 6 din Legea nr. 330/2009 coroborat cu art. 6 alin 1 din OUG nr. 1/2010 corespunzătoare sporului de 15% prevăzut de art. 5 din OUG nr. 27/2006 sumă care s-a acordat colegilor petenților, care lucrau în aceleași condiții ca și aceștia, însă dețineau titlul de doctor în drept la data de 31.12.2009.

4.1.2. Petenții își întemeiază cererea pe dispozițiile art. 19⁵ din OG/137/2000.

4.1.3 În fapt petenții au obținut titlul de doctor în anii 2012, 2011 și 2014. Deși au făcut demersurile necesare atât pe lângă Curtea de Apel Timișoara cât și pe lângă Ministerul Justiției, nu au putut beneficia de sporul de 15% acordat altor colegi magistrați, fiindu-le comunicat faptul că acest spor a fost sistat pentru cei care l-au obținut ulterior anului 2009, cum este cazul petenților.

4.1.4. Ministerul Justiției le-a comunicat petenților, în luna februarie 2015, faptul că nu le poate acorda drepturile solicitate, fără a exista o dispoziție legală, care să reglementeze modul de restituire a sumelor datorate și modul de acordare a lor în continuare, iar obligațiile autorităților publice de a înlătura discriminarea prin amendarea dispozițiilor legale discriminatorii nu au fost îndeplinite, petenții au apreciat că singura cale de a înlătura situația discriminatorie și a obține drepturile ce decurg din aceasta, este cea a obținerii unei hotărâri judecătorești, în urma constatării existenței discriminării.

4.1.5. Anterior intrării în vigoare a Legii nr. 330/2009 sus menționate, O.U. G. Nr. 27 din 29 martie 2006 *privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției* prevedea la art. 5 că *"judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți care posedă titlul științific de doctor sau doctor docent beneficiază de un spor de 15% din indemnizația de încadrare brută lunară, care se acordă de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a solicitat.* Petenții apreciază că abrogarea acestui articol prin art. 48 pct. 7 din Legea 330/2009 este neconstituțională raportat la dispozițiile art. 41 din Constituția României care ocrotește munca și protecția socială a ei, prin aceasta înțelegându-se prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale sau formarea profesională, cum este cazul în speța de față. Înlăturarea sporului de doctorat prevăzut de legea anterioară împiedică realizarea formării profesionale a judecătorilor.

4.1.6. Spre deosebire de colegii lor, care aveau titlul de doctorat la data de 31.12.2009, petenții nu au beneficiat de aceleași drepturi ca aceștia, ei având indemnizația mărită cu suma compensatorie prevăzută de legea de salarizare echivalentă cu sporul de 15% prevăzut anterior pentru titlul de doctor în drept, motiv pentru care petenții apreciază că sunt discriminați, deși lucrează în aceleași condiții.

4.1.7. Petenții arată că sunt discriminați față de colegii lor care au beneficiat de sporul de 15% pentru doctorat înainte de intrarea în vigoare a Legii 330/2009 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției și care au beneficiat după această dată, de suma compensatorie prevăzută de disp. art. 6 alin. 1 din OUG nr. 1/2010, raportat la art. 30 alin. 6 din Legea 330/2009 iar în prezent de suma compensatorie prevăzută de disp art. 1 alin. 5 din Legea 285/2010. Petenții arată că urmează a fi avut în vedere și dispozițiile înscrise în art. 3 din OG nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare ale cărei mențiuni se aplica tuturor persoanelor fizice sau juridice, publice sau private, precum și instituțiilor publice cu atribuții în ceea ce privește: a) condițiile de încadrare în munca, criteriile și condițiile de recrutare, selectare și promovare, accesul la toate formele și nivelurile de orientare, formare și perfecționare profesională; b) protecția și securitatea socială; (...) și care prevede că tratarea inegală a indivizilor sau grupurilor în raport cu unele trăsături categorice cum ar fi apartenența etnică, rasială, religioasă sau de clasă este caracteristica ideii de discriminare.

4.1.8. Mai sunt invocate și prevederile Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000, și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de

tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L303 din 2 decembrie 2000.

4.1.9. Petenții apreciază și faptul că dispozițiile art. **6 al. 1 din OUG nr. 1/2010** sunt în contradicție cu egalitatea în fața legii și a autorităților publice și discriminatorii prin prevederile, criteriile și practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, în condițiile în care această ordonanță adaugă chiar la Legea 330/2009, stabilind posibilitatea de a beneficia de plata sumei compensatorii sus arătate doar pentru cei ce au avut acest drept la data de 31.12.2009 și discriminând persoanele care își desfășoară activitatea în aceleași condiții dar au dobândit titlul de doctor ulterior acestei date.

4.1.10. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a hotărât în 20 noiembrie 2013, că dispozițiile Legii nr. 330/2009, coroborat cu cele ale OUG nr. 1/2010, prin care s-a abrogat sporul de doctorat și includerea unei compensații în salariul de bază pentru magistrații care au obținut titlul după intrarea în vigoare a celor două acte normative, reprezintă un act de discriminare indirectă întrucât se încalcă principiul plății egale pentru munca egală. În ședință s-au luat în discuție prevederile art. 30 alin. (6), art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea nr. 330/2009, coroborat cu art. 6 alin. (1) din OUG nr. 1/2010, dispoziții pe care CNCD le consideră a avea un caracter discriminatoriu pentru magistrați întrucât legiuitorul a menținut un spor pentru cei care au obținut titlul de doctor înainte de intrarea în vigoare a actelor normative și a anulat posibilitatea obținerii sporului pentru cei care au obținut titlul după intrarea în vigoare.

4.1.11. Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că este o premisă greșită că, prin Decizia nr.997/2008, Curtea Constituțională ar fi stabilit interdicția pentru Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării de a statua asupra existenței ori inexistenței unei discriminări ce rezultă din conținutul unor acte normative. Prin decizie s-a constatat că dispozițiile art.20 alin.3 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 sunt neconstituționale numai în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative. Totuși, din niciun considerent al hotărârii nu rezultă că acestui Consiliu sau instanțelor judecătorești le-ar fi fost înlăturate atribuțiile de a constata existența unor discriminări care își au sorginea în acte normative și de a formula recomandări sau de a sesiza autoritățile competente în vederea asanării respectivelor prevederi

4.1.12. Dimpotrivă, Curtea Constituțională a constatat că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și instanțele judecătorești investite cu asemenea acțiuni sunt chemate să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. Așadar, instanța supremă a interpretat decizia Curții Constituționale în sensul recunoașterii plene a competențelor de investigare, constatare și sancționare a faptelor de discriminare, competențe legal aparținând Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (art.19-20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000). Totodată, a stabilit că și **instanțele de judecată pot constata existența discriminării care provine din aplicarea unor acte normative**, în baza principiului constituțional al liberului acces la justiție.

4.1.13. Discriminarea a fost recunoscută și de legiuitor prin adoptarea Legii nr.71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice. Astfel prin art. 5 alin. 1¹ introdus prin acest act normativ s-a prevăzut că „ *prin nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare se înțelege același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009, sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat, numit sau promovât îndeplinește aceleași condiții de studii - medii, superioare, postuniversitare, doctorale -, de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specifice locului de muncă la data angajării sau promovării*”.

4.1.14. **În drept**, invocă art. 1, art. 2, art. 3 și art. 19² art. 19³ și art. 19⁵ din OG 137/2000, art.24din Hotărârea nr. 567 din 15 iunie 2005 privind organizarea și desfășurarea studiilor universitare de doctorat, art. 5 din O.U. G. Nr. 27 din 29 martie 2006, art. 48 pct.7 , art. 30 al. 6 din Legea

330/2009, art. 5 alin. 1¹ din Legea 71/2015, art. 4, 16, 41 și art. 125 din Constituția României, art. 6 al. 1 din OUG nr. 1/2010, art. 29 din Legea 47/2002 a Curții Constituționale, art. 4 alin 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, precum și prevederile Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000, și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L303 din 2 decembrie 2000.

4.1.15. Prin concluziile scrise petenții arată că partea reclamată, Curtea de Apel Timișoara, prin notele scrise confirmă susținerile petenților în sensul că judecătorii care au obținut titlul științific de doctor în drept sub imperiul legislației de salarizare anterioare au beneficiat de sporul de 15% prevăzut de acea legislație (art.5 din OUG nr.27/2006), supliment salarial pe care îl primesc și astăzi sub forma unei sume compensatorii inclusă în indemnizația brută lunară iar judecătorii, care au obținut titlul științific de doctor în drept după abrogarea legislației de salarizare anterioare, respectiv după intrarea în vigoare a Legii nr.330/2009, care, prin art.48 pct.7 a abrogat prevederile fostului art.5 din OUG nr.27/2006, nu mai beneficiază de nici un spor sau supliment salarial deoarece legea astăzi în vigoare nu îl mai prevede.

4.1.16. Cu privire la excepția de necompetență invocată de către Ministerul Justiției solicită respingerea acesteia întrucât petenții nu au solicitat Consiliului să *constate o discriminare directă rezultată din conținutul normelor legale în vigoare; nu a invocat faptul că una sau mai multe norme juridice incidente în ce privește salarizarea ca magistrați judecători, creează în mod direct o situație discriminatorie.*

4.1.17. Ministerul Justiției a mai invocat de asemenea, în susținerea excepției de necompetență materială a CNCD și decizia nr.828/2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin care s-ar fi statuat că în fața CNCD, dispozițiile unei legi, reclamate ca având caracter discriminatoriu, nu pot face ele însele obiectul unei sesizări întemeiate pe prevederile OG nr. 137/2000, ci doar a unei excepții de neconstituționalitate cu privire la care singura autoritate competentă a se pronunța este Curtea Constituțională. Petenții subliniază că nu am solicitat Consiliului nici să anuleze acte normative, nici să refuze aplicarea lor, nici să le înlocuiască cu alte norme create pe cale judiciară ori cu prevederi cuprinse în alte acte normative

4.1.18. Ceea ce au solicitat se referă la a constata cu privire la situația de fapt existentă ca urmare a aplicării dispozițiilor legale în vigoare care s-au succedat în timp, *dacă această situație este sau nu una discriminatorie.*

4.1.19. De altfel, față de excepția invocată de Ministerul Justiției, petenții fac trimitere la decizia civilă nr.5060/18 aprilie 2013, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosar nr.361/42/2011/a1. În considerentele acestei decizii, *instanța supremă a analizat efectele Deciziei nr.997/7 octombrie 2008 a Curții Constituționale, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile art. 20 alin. (3) din OG. nr. 137/2000 și a subliniat că, din „niciun considerent al deciziei indicate nu rezultă că recurentului Consiliul National pentru Combaterea Discriminării i-ar fi fost înlăturate atribuțiile de a constata existența unor discriminări care își au sorgintea în acte normative șt de a formula recomandări sau de a sesiza autoritățile competente în vederea asanării respectivelor prevederi”.*

4.1.20. Cât privește excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Justiției, invocată prin punctul de vedere scris exprimat, Remarcăm că onoratul Minister al Justiției nu a fost în măsură a indica care este totuși autoritatea față de care ar trebui constatat acest tratament discriminator, în condițiile în care ordinele de încadrare în grila de salarizare pentru magistrații-judecători sunt emise și semnate de ministrul justiției care apoi le transmite ordonatorilor secundari și terțiari de credite pentru a fi avute în vedere la plata indemnizațiilor lunare ale judecătorilor în funcție. Pe de altă parte, conform art.131 alin.2 din Legea nr.304/2004, *bugetul curților de apel, al tribunalelor, al tribunalelor specializate și al judecătorilor este gestionat de Ministerul Justiției, ministrul justiției având calitatea de ordonator principal de credite.*

4.1.21. Ministerul Justiției se referă la *caracterul tranzitoriu* al acestui tratament inegal, respectiv până la intrarea în vigoare a Legii nr.284/2010. Diferența de tratament, din perspectiva cuantumului retribuției lunare, este una de durată, nicidecum tranzitorie, fiind perceptibilă *în prezent*. Mai mult,

Înșuși legiuitorul a observat existența acestui tratament discriminatoriu și a încercat să îl înlăture adoptând Legea nr.71/2015 prin intermediul căreia a adus o serie de modificări OUG nr.83/2014. Cu toate acestea, se poate constata că astăzi, la aproape 1 an după intrarea în vigoare a acestor modificări legislative, Ministerul Justiției refuză cu o încăpățănare incalificabilă să aplice noile prevederi legale și să înlăture tratamentul inechitabil la care sunt supuși judecătorii aflați în aceleași condiții de muncă, vechime și studii cu alți colegi judecători, deși alte instituții din sistemul judiciar - Ministerul Public sau Înalta Curte de Casație și Justiție - au aplicat de îndată noile prevederi normative.

4.1.22. În aprecierea Ministerului Justiției ar exista *doar două categorii* de destinatari la care s-ar putea aplica normele legale noi ce au ca scop înlăturarea diferențelor inechitabile de tratament salarial, și anume: cei noi angajați în cursul anului 2015 precum și cei numiți sau promovați în cursul aceluiași an, în timp ce restul de personal (adică majoritatea angajaților), care era deja în funcție la momentul intrării în vigoare a legii, nu s-ar regăsi între destinatarii legii, ceea ce înseamnă că va rămâne, în continuare, victima aceluiași tratament salarial inegal și inechitabil care s-a dorit a fi înlăturat.

4.1.23. Cu privire la punctul de vedere formulat de către Guvern, petenții solicită respingerea excepției lipsei calității procesuale pasive. Atâta timp cât Ministerul Justiției are legitimitate procesuală pasivă, petenții arată că organismul față de care se subordonează și care îi coordonează activitatea are legitimitate procesuală în fața Consiliului.

4.1.24. În opinia Guvernului României, nu ar exista un tratament discriminatoriu deoarece sporurile, premiile sau alte stimulente reprezintă drepturi salariale *iar nu drepturi fundamentale consacrate și garantate de Constituție fiind astfel încălcat principiul egalității între cetățenii României* (consacrat constituțional prin art.16 alin.1 din Constituția României) respectiv *dreptul la un salariu egal pentru o muncă egală*, desfășurată în aceleași condiții.

4.1.25. Guvernul României a făcut trimitere la jurisprudența CEDO care a statuat în mod constant că *pentru a exista o discriminare, este necesar ca persoanele plasate în situații analoage sau comparabile, să beneficieze de un tratament preferențial iar această distincție să nu își găsească nicio justificare obiectivă și rezonabilă. Petenții arată că momentul obținerii titlului de doctor științific nu ar putea reprezenta o justificare obiectivă, rațională și rezonabilă care să impună diferențierea de tratament salarial între doi magistrați aflați la aceeași instanță, la aceeași secție, în același complet de judecată, prestând aceeași muncă, având aceeași vechime în muncă și în funcția de magistrat, și aceleași studii doctorale.*

4.1.26. *Petenții arată faptul că nu au criticat opțiunea legiuitorului de a abroga sporul de doctorat, dar au supus analizei Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării problema dacă momentul obținerii titlului de doctor în drept reprezintă un criteriu rezonabil, obiectiv și rațional care să justifice, în condiții de muncă egală, diferența de tratament salarial ce există și astăzi și a cărei existență nu este negată de către părțile reclamate.*

Susținerile părților reclamate

Punctul de vedere formulat de către Ministerul Justiției

4.2.1. Prin adresa nr. 1172/29.02.2016, partea reclamată invocă excepția de neкомпetență materială a Consiliului pentru următoarele considerente:

4.2.2. Prin petiția formulată, petenții solicită să se constate existența unei discriminări în sensul art. 2, alin. 2 din OG 137/200 raportat la dispozițiile art. 4, art. 16 și art. 41 din Constituție, întrucât sunt salariați cu o indemnizație lunară care nu cuprinde suma compensatorie prevăzută de art. 30 alin. 6 din Legea nr. 330/2009, respectiv sporul de 15 % acordat persoanelor care au obținut titlul științific de doctor.

4.2.3. Potrivit art. 20 alin. 3 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare „Prin cererea introdusă potrivit alin. (1), persoana care se consideră discriminată are dreptul să solicite înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.” Prin Decizia nr. 997/2008, Curtea Constituțională analizând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 din O.G. nr. 137/2000 a reținut că, *în măsura în care s-ar*

admite că pe calea controlului jurisdicțional CNCD poate să constate existența unor situații discriminatorii care își au izvorul direct în conținutul unor texte legate, hotărârea CNCD ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, caz în care se poate pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rol de legislator negativ, când constată neconformitatea unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale sub aspectul discriminării.

4.2.4. Or, ceea ce se solicită prin prezenta petiție, și anume constatarea discriminării în baza art. 2, întrucât petenții, deși sunt salariați conform legislației în vigoare, are o indemnizație lunară mai mică decât alți judecători care beneficiar de sporul științific de doctor de 15%, presupune ca CNCD să se pronunțe asupra aplicabilității sau nu a unor dispoziții legale, cp** ce echivalează cu o încălcare a competenței și atribuțiilor sale, așa cum s-a reținut și în decizia Curții Constituționale, mai sus menționată.

4.2.5. Prin decizia nr. 828/2009, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că în fața CNCD dispozițiile unei legi, reclamate ca având caracter discriminatoriu, cum este cazul și în prezenta speță, nu pot face prin ele însele obiectul unei sesizări întemeiate pe prevederile OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, ci doar al unei excepții de neconstituționalitate în a cărei soluționare Curtea Constituțională are atribuții exclusive, potrivit art. 146 lit. d) din Constituția României.

4.2.6. Se mai arată că petenții din prezenta cauză au formulat la Tribunalul București acțiunea înregistrată sub nr. 5946/3/2015 privind plata sumelor reprezentând sporul științific de doctor, care urmează a se soluționa de către Tribunalul Timiș, dosar în care apare și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

4.2.7. Așadar, având în vedere deciziile Curții Constituționale precum și atribuțiile Consiliului determinate prin OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, considerăm că CNCD nu are competența de a se pronunța asupra unor aspecte care țin strict de legalitate, respectiv de aplicarea legii și care constituie apanajul exclusiv instanței de judecată.

4.2.8. În același timp. Ministerul Justiției invocă excepția lipsei calității procesuale pasive, fiind invocată existența unei situații discriminatorii care își are izvorul direct în conținutul unor norme legale, nefiind vorba de un act sau o faptă, de o acțiune sau omisiune cu caracter discriminatoriu săvârșită de Ministerul Justiției, care nu a făcut decât să respecte și să pună în aplicare reglementările legale în vigoare.

4.2.9. Raportat la dispozițiile art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 care stabilesc un termen pentru sesizarea CNCD, respectiv de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei și având în vedere că petiționarii fac referire la modul de stabilire a drepturilor salariale prin ordin începând 01.01.2010.

4.2.10. Pe fondul cauzei se arată că, inițial, sporul de doctorat în cuantum de 15% a fost prevăzut de dispozițiile art. 5 din O.U.G. nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, potrivit cărora: "judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații asistenți care posedă titlul științific de doctor sau doctor docent beneficiază de un spor de 15% din indemnizația de încadrare brută lunară, care se acordă de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a solicitat".

4.2.11. Ulterior, prin dispozițiile art. 48 din Legea nr. 330/2009 prevederile art. 5 din OUG nr. 27/2006 au fost abrogate, dar sumele de bani aferente sporului de doctorat au fost menținute în continuare sub forma unei sume compensatorii cu caracter tranzitoriu, ce nu a vizat existența sau nu a sporului în discuție, pentru persoanele care îl aveau în plată la data de 31.12.2009. Menținerea acestei sume compensatorii a reprezentat doar o măsură tranzitorie până la intrarea în vigoare, în totalitate, a prevederilor Legii cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, lege care nu a mai prevăzut acordarea acestui spor.

4.2.12. Se arată că nu este vorba de un tratament juridic diferit aplicat unor persoane aflate în situații similare, pentru a se constata existența unei stări de discriminare, deoarece, pe de o parte, sporul de 15% era prevăzut de lege în favoarea unor persoane care aveau dobândit titlul de doctor în drept, sporul în discuție fiind reglementat de un anumit act normativ ce era în vigoare la un moment dat, respectiv OUG nr. 27/2006, iar pe de altă parte, există situația unei categorii de personal, care a

obținut titlul academic de doctor în drept ulterior, în baza unei alte legislații de salarizare, care nu a mai prevăzut și remunerarea aferentă acestui titlu.

4.2.13. În cazul în care intenția legiuitorului ar fi fost ca prevederile art.1 al. 5¹ din OUG nr. 83/2014 să fie aplicabile întregului personal din cadrul tuturor instituțiilor și autorităților publice, ar fi procedat la modificarea al. 1 și 2 ale art. 1. Însă au fost legiferate norme derogatorii de la prevederile acestor alineate, al. 5¹ fiind printre acestea. Potrivit art. 5 alin. (1) din OUG nr. 83/2014: „(1) în anul 2015, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.”

4.2.14. Prevederile art. 5 alin. introduse prin Legea nr. 71/2015, vizează aceleași ipoteze care se regăsesc la alin. (1) al aceluiași articol, în cuprinsul acestor dispoziții, făcându-se referire la „salariatul angajat, numit sau promovat” care îndeplinește aceleași condiții de studii, de vechime și care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specifice locului de muncă „la data angajării sau promovării”.

Punctul de vedere formulat de către Curtea de Apel Timișoara

4.3.1. Salarizarea magistraților s-a făcut până la apariția Legii nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, potrivit OUG nr. 27/2006. Această ordonanță de urgență prevedea la art. 5 că „judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți care posedă titlul științific de doctor sau doctor docent beneficiază de un spor de 15% din indemnizația de încadrare brută lunară, care se acordă de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a solicitat.”

4.3.2. Prin art. 48 pct. 7 din Legea nr. 330/2009 s-a abrogat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, cu excepția art. 10 alin. (8), art. 11 alin. (4), art. 12 -14, art. 15 alin. (1), art. 17, art. 22 - 29, art. 30 - 31, art. 31¹ alin. (2), art. 32 - 34 și art. 37 - 41.

4.3.3. Salarizarea judecătorilor s-a făcut după această dată potrivit Legii nr. 330/2009 în perioada 01.01.2010 - 31.12.2010, iar cu începere de la data de 01.01.2010 se face potrivit Legii cadru nr. 284/2010 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, nici una dintre aceste legi nemaivând prevăzută acordarea sporului pentru titlul științific de doctor.

Punctul de vedere formulat de către Guvernul României – Secretariatul General al Guvernului.

4.4.1. Prin punctul de vedere formulat, partea reclamată arată faptul că nu are calitatea de reclamat în prezenta cauză prin modul în care este formulată petiția nefiind evidențiat motivul pentru care este formulată în contradictoriu cu Guvernul României. Petenții declară că situația de discriminare se datorează aplicării dispozițiilor art.30 alin.(6) din Legea nr.30/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, aducând și critici de neconstituționalitate dispozițiilor art.48 pct.7 din aceeași lege. Însă, respectivul act normativ este adoptat de Parlamentul României, în virtutea rolului acestuia de unic legiuitor în România.

4.4.2. Guvernul României Invocă excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

4.4.3. Petenții solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să constate existența discriminării în ceea ce îi privește, prin neacordarea sumei compensatorii prevăzute de art.30 alin.(6) din Legea nr.330/2009, coroborat cu art.6 alin.(l) din O.U.G. nr. 1/2010, corespunzătoare sporului acordat în temeiul art.5 din O.U.G. nr.27/2006 colegilor lor care dețineau titlul de doctor în drept la data de 31.12.2009.

4.4.5. Față de acestea, apreciază că, prin raportare la obiectul petiției, precum și la dispozițiile O.G. nr. 137/2000, soluționarea acesteia nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, fiind invocată Hotărârea nr.241/13.05.2015 a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (publicată pe pagina de internet a acestuia). Solicită admiterea excepției

invocate și să se constate că soluționarea petiției respective nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

4.4.6. Pe fondul cauzei, în situația în care se va aprecia că Guvernul României deține calitatea de reclamant în prezenta speță și că soluționarea petiției este de competența CN.C.D., se arată că, prin plângerea adresată CNCD, petenții consideră discriminatorii dispozițiile art.48 pct.7 din Lege nr. 330/200948 prin care a fost abrogat art. 5 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 27/2006 conform căruia toți judecătorii care dețineau titlul de doctor în drept era prevăzut sporul de 15%, precum și dispozițiile art. 30 alin. 6 din Legea nr. 330/2009 coroborate cu art.6 alin. 1 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 1/2010, care prevede acordarea unor sume compensatorii corespunzătoare acestui spor numai pentru cei care dețineau titlul de doctor și beneficiau de acesta la data de 31.12.2009.

4.4.7. Față de această solicitare, prin care se consideră că se creează o diferență de tratament juridic între judecătorii care au obținut titlul științific da doctor anterior datei de 31 decembrie 2009 și cele care au obținut acest titlu ulterior acestei date, se precizează: pentru a fi în prezența unei fapte de discriminare trebuie să existe două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit, ori, în speța de față, sporurile, premiile si alte stimulente acordate demnitarilor și altor salariați prin acte normative, *reprezintă drepturi salariale suplimentare, iar nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție.*

4.4.8. Curtea Constituțională a statuat că „*principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență*” (Decizia 20/2000, 49/2000, 126/2000). Prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1994 s-a statuat că „*principiul egalității în fața legii, presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite*”. Pe de altă parte, în jurisprudența sa constantă, Curtea Constituțională a statuat, în mod judicios, că legiuitorul are deplina competență „să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula”.

4.4.9. Din analiza motivelor petiției reiese că petenții au invocat vătămarea drepturilor lor prin efectul discriminatoriu al dispozițiilor Legii nr.330/2009, arătând că vătămarea drepturilor și discriminarea produsă sunt efectul refuzului angajatorului (Ministerul Justiției) de a le acorda sporul corespunzător titlului științific de doctor.

4.4.10. În raport cu această motivare, vă rugăm să observați că dispozițiile unor legi (mai exact cele ale Legii nr.330/2009), reclamate ca având efect discriminatoriu, nu pot face, prin ele însele, obiectul unei sesizări întemeiate pe O.G. nr. 137/2000, modificată și completată, ci doar al unei excepții de neconstituționalitate în a cărei soluționare Curtea Constituțională are atribuții exclusive, conform art.146 lit.d) și art.16 din Constituția României.

4.4.11. A accepta raționamentul petenților, în sensul că C.N.C.D. ar putea, contrar voinței legiuitorului, să dea consecințe contrare dispozițiilor cuprinse în legile de salarizare a personalului plătit din fonduri publice, ar însemna transformarea acesteia în legislator pozitiv, ceea ce nu poate fi admis întrucât contravine art.61 din Constituție, dar și O.G. nr. 13 7/2000.

4.4.12. Totodată, prin Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008 s-a constatat că dispozițiile art.20 alin.3 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

4.4.13. Prin urmare, având în vedere că raporturile juridice ale petenților cu angajatorul lor (potrivit filei 2 a petiției, aceștia chiar recunosc că s-au adresat deja Ministerului Justiției) au fost reglementate prin acte administrative emise subsecvent în temeiul legilor speciale de salarizare a personalului plătit din fonduri publice, este evident că drepturile salariale ale acestora erau protejate exclusiv prin acțiunea prevăzută de dispozițiile legale speciale care guvernează aceste raporturi, norme distincte de OUG nr. 137/2000.

4.4.14 Pentru aceste considerente, apreciază că pretențiile expuse de petenți nu constituie o măsură discriminatorie, în sensul dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, astfel încât, sesizarea ce face obiectul Dosarului nr.29/2016 se impune a fi respinsă.

Punctul de vedere formulat de către Parlamentul României – Senat

4.5.1. Prin punctul de vedere formulat se invocă lipsa calității procesuale pasive a Parlamentului României. Potrivit art.15¹ din Ordonanța Guvernului nr.27/30.01.2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor: *"modul de soluționare a petițiilor adresate Parlamentului și Președintelui României se face potrivit reglementărilor proprii"*

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării acesta este sesizat în legătură cu neacordarea sporului aferent titlului științific de doctor deținut de către petenți.

5.2. Luând act de plângere, astfel cum este formulată și având în vedere prevederile art. 28-32 din Procedura internă de soluționare a petițiilor în fața Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Ministerul Justiției și Guvernul României au invocat *excepția necompetență materială* a Consiliului în raport cu aspectele invocate de petenți. Ministerul Justiției, Guvernul României precum și Parlamentul României – Senatul au invocat *excepția lipsei calității procesuale pasive*. Colegiul director urmează a respinge excepția lipsei calității procesuale pasive formulată de către părțile reclamate Ministerul Justiției și de către Guvern și a o admite în privința părții reclamate Senatul României.

5.3. Potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.(2) Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției”. În ce privește prezenta cauză, s-a invocat din oficiu excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor care prevede că „Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență atunci când, în mod vădit, constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, asupra căreia Colegiul director trebuie să se pronunțe cu prioritate.

5.4. Ministerul Justiției a invocat excepția tardivității având în vedere faptul că petenții fac referire la modul de stabilire a drepturilor salariale, prin ordin, începând cu anul 2011. Colegiul director, analizând excepția invocată, urmează a o respinge apreciind faptul că este vorba despre o faptă continuă.

5.4. Ministerul Justiției și Guvernul României au invocat *excepția necompetenței materiale* a Consiliului în raport cu obiectul petiției

5.5. Analizând aspectele sesizate în petiție, Colegiul director reține faptul că petenții reclamă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării faptul că nu i-a fost acordat sporul aferent titlului științific de doctor.

5.6. În raport cu statuările Curții Constituționale relativ la O.G. nr. 137/2000, republicată, este lipsit de echivoc faptul că, prin natura sa, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează, constată și sancționează fapte de discriminare.

5.7. În jurisprudența sa, Colegiul director a statuat că nu analizează modul de stabilire sui generis, prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României revine Curții Constituționale.

5.8. Referitor la obiectul petiției dedus soluționării Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, este indubitabil că potențiala faptă de discriminare invocată către petenți este de facto echivalentă unei probleme de constituționalitate. Susținerile petenților sunt strâns legate de critica legiuitorului sub aspectul soluției legislative alese.

5.9. În nici un caz, în speță, răspunderea legiuitorului nu poate fi apreciată de către Colegiul director deoarece Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării își exercită atribuțiile strict sub aspectul investigării, constatării și sancționării acelor fapte considerate discriminatorii în viziunea legiuitorului și care atrag răspunderea contravențională. Or, discriminarea în cazul semnalat nu își are izvorul într-un fapt volitiv sau omisiv al unei persoane (fizice sau juridice, publice/private) cât, prezumtiv, în caracterul prevederilor actului normativ invocat. Însă opțiunea legiuitorului și examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor precum și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

5.10. De altfel, Curtea Constituțională, prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea Consiliului de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.11. Or, având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției.

5.12. Apreciind importanța obiectului petiției dedusă soluționării de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director consideră necesară emiterea unui **PUNCT DE VEDERE** de specialitate cu privire la situația expusă, în conformitate cu art. 16 și 18 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

5.13. Cu privire la capătul de cerere prin care petenții reclamă neaplicarea prevederilor OUG nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, completată de Legea 71/2015 pentru aprobarea OUG 83/2014, Colegiul director urmează a admite excepția formulată de către partea reclamată, Ministerul Justiției.

5.14. Astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înlăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

5.15. Colegiul director urmează a admite excepția invocată din oficiu reținând și aspectul potrivit căruia instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admitere excepție lipsă calitate procesuală pasivă invocată de către Senatul României;

2. Respingerea excepției lipsei calității procesuale pasive invocate de către Ministerul de Justiție și Guvernul României cu privire la neaplicarea prevederilor OUG nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015
 3. Respingerea excepției tardivității invocate de către Ministerul de Justiție
 4. Admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, invocată din oficiu;
2. Emiterea unui punct de vedere de specialitate privind situația supusă analizei Colegiului director;
 3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Hotărâre redactată de: T.B. și R.B

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Punct de vedere

Potrivit art.16 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este „*autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte*”. De asemenea, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este, potrivit art.18 alin.1 din aceeași ordonanță, „*responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării*”.

În materia specifică a nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să adopte și puncte de vedere, reprezentând opinii cu caracter de îndrumare, însă fără forță juridică obligatorie, în legătură cu principiul nediscriminării. Această activitate trebuie înțeleasă în virtutea rolului specific îndeplinit de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și a prevederilor speciale cuprinse în O.G. nr. 137/2000, republicată, precum și în sensul dispozițiilor Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000, a Recomandării Generale nr. 2 a Comisiei Europene împotriva Rasismului și Intoleranței (din cadrul Consiliului Europei) privind instituțiile specializate pentru combaterea rasismului, xenofobie, antisemitism și intoleranță la nivel național și a Recomandării nr. 7 privind legislația națională referitoare la combaterea rasismului și a discriminării rasiale precum și a Rezoluției Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite nr. 48/134 din 1993 privind instituțiile naționale pentru promovarea și protecția drepturilor omului.

Trebuie însă precizat că emiterea unui punct de vedere nu are forță juridică obligatorie, reprezentând o opinie cu caracter de îndrumare.

Astfel, Colegiul Director (CD-CNCD) se raportează la dispozițiile **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, care la **art.14** dispune că *”Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție, trebuie să fie asigurată fără nici un fel de deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”*.

De asemenea, **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, care la **art.1** dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** *”Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici un fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”* și **paragraful 2** *”Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1”*.

De asemenea, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de **art.14** din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se **induc distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, *”trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”* (vezi CEDO, 18.02.1991, Fredin vs. Suedia, paragraf 60; 23.06.1993, Hoffman vs. Austria, paragraf 31; 28.09.1995 Spadea și Scalabrino vs. Italia).

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat *principiul Egalității* ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității **exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**.

Potrivit art.2 alin.1 din OG nr.137/2000, republicată *”Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe baza de rasa,*

naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”

Dispozițiile legale care instituie un tratament diferențiat sunt: (2) Compensațiile tranzitorii se pot acorda doar persoanelor care la data de 31 decembrie 2010 beneficiau de sporurile pentru care se acordă aceste compensații.

Suntem în prezența **încălțării principiului plății egale pentru muncă de valoare egală**, parte a dreptului la nediscriminare prevăzut art. 16 alin. (1) coroborat cu art. 41 în Constituția României. **Dreptul la muncă cuprinde principiul plății egale pentru muncă de valoare egală.**

În analiza încălțării dreptului la plată egală pentru muncă de valoare egală, ca parte a dreptului la muncă, trebuie să avem în vedere **natura sporului de doctorat**. Astfel, sporul de doctorat este un **supliment de remunerare** acordat de angajator pentru obținerea unui grad superior de calificare a angajatului.

Calificarea academică (titlul de doctor sau doctor docent) presupune că, **angajatul a dobândit deprinderi și cunoștințe aprofundate** într-un domeniu de studiu, **care asigură un plus de valoare muncii prestate de acesta**. Sporul de doctorat poate fi comparat cu sporul de vechime, care presupune dobândirea de experiență profesională prin care angajatul poate oferi un plus de valoare muncii sale (a se face distincție între sporul de vechime și cel de fidelitate).

Aplicarea “etapizată” a legii produce diferențieri între persoanele aflate în situații similare, chiar identice, în prezent. Motivația instituțiilor abilitate să propună armonizarea legislației trebuie să fie fermă și legală. Astfel, este mai mult decât corect să acorzi tuturor acest drept ori să nu îl acorzi nimănui.

Față de aceste aspecte, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării consideră că fapta sesizată de către petent, asupra căreia a solicitat emiterea prezentului punct de vedere, constituie o faptă de discriminare, conform celor expuse de art.2 alin.1 din OG nr.137/2000, republicată, ce constă într-o **diferență salarială**, chiar dacă aceasta derivă dintr-un spor – supliment la salariu, care nu mai este prevăzut (totuși acest drept a fost inclus în salariu); dreptul încălțat este **dreptul la un salariu egal**, pentru muncă egală; **situația comparabilă** conform analizei, constă în acei colegi care au beneficiat de sporul în speță, inclus în salariu, după data de 01.01.2010; criteriul de discriminare, conform celor expuse de art2 alin.1 din OG nr.137/2000 republicată (.... **sau orice alt criteriu** ...), în speța de față constă în **criteriul timp**, prin lege făcându-se o departajare clară, între cei care au beneficiat de sporul în discuție și cei care nu mai pot beneficia de acesta, în ce privește cuantumul salariului; **efectul creat** constă, fără discuții, în existența unei diferențe salariale între persoane care au aceleași atribuții, competențe sau nivel de studii/pregătire profesională; **legătura de cauzalitate dintre criteriu și faptă este directă**, în sensul în care momentul dobândirii titlului de doctor în drept a avut o consecință directă asupra nivelului salariului, conform modificărilor legislative.

Asztalos Csaba Ferenc

Theodora Bertzi

Președinte

Membru Colegiu director